

Conjunt de Can Alrich

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Plaça de la Font del Lleó, núms. 17-19
Alçada: 212

Coordenades:

Latitud: 41.63352
Longitud: 2.16342
UTM Est (X): 430320
UTM Nord (Y): 4609426

Classificació

Número de fitxa 08033 - 33
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Noucentisme Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (PGOU,1992)
Número inventari Sí (IPA 28454)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 04968 DG3009
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dc., 17/09/2008 - 02:00

Descripció

Conjunt de tres cases adossades de planta rectangular que consten de planta baixa i pis per les cases amb número 17 i 19 i de planta baixa i dos pisos per la casa del núm. 18. Les cases núm. 17 i 19 tenen la coberta plana, en forma de terrassa, transitable, diferenciant-se entre elles perquè la casa del núm. 17, va fer construir a la terrassa una pèrgola de pilars i bigues de ciment pintades del color de la façana. Ambdues presenten un remat a l'alçada de la terrassa transitable a mena de voladís horitzontal d'uns 50 cm. La casa central, amb el núm. 18, presenta la coberta a quatre vessants amb una terrassa al darrera, feta de teula àrab i rematada per un ràfec a manera de cornisa.

La façana presenta un eix clarament simètric; la pèrgola uniformitza l'alçada dels tres cossos.

Les cases dels números 17 i 19 tenen a la planta baixa una porta central amb dues finestres laterals, una per banda, i un arc rodó. Al primer pis, tres obertures compostes per dues finestres verticals i al mig una de més llarga que dona accés a un petit balconet amb rajola de ceràmica i barana forjada d'iguals dimensions. La casa del núm. 18 presenta a la planta baixa una porta amb arc, i els finestrals a banda i banda, rectangulars, amb uns reixats de forja espectaculars. Al primer pis hi ha una gran balconada que va gairebé de banda i banda de la façana, amb tres obertures verticals que s'hi comuniquen entre elles; aquestes estan emmarcades per un relleu imitant la pedra en forma de brancals i llinda, però pintat i amb una tonalitat grisa que fa ressaltar aquesta balconada. Finalment, al segon pis, tres finestres amb arc, i dues columnes al mig que donen homogeneïtat al conjunt arquitectònic. Entre aquesta balconada i el segon pis, es pot observar l'escut de la Verge enlairat per dos àngels.

Història

Originàriament aquest edifici era un balneari del segle XIX, conegut amb el nom de Can Alrich, i ja entrat el segle XX amb el nom de Balneari Alrich o del Remei. Popularment també se'l coneixia com Can Targa. Els propietaris van vendre'l al Sr Cortès, el qual va fer enderrocar el balneari als voltants dels anys 1940, després de la guerra civil espanyola, transformant-ho en cases. D'aquest antic balneari tan sols s'aprofitaren els fonaments i els murs portants de la planta baixa. Actualment són tres cases. La casa del núm. 17 era coneguda com a Can Balaguer (treballador del Sr. Cortés), la número 18 era la casa del fill del Sr Cortés, i era coneguda com a Can Cortés, i la tercera, el núm. 19 era la casa del constructor qui va realitzar les obres, Can Miró.

Anys després, la casa central, (núm. 18) passa a ser propietat del Balneari Victòria i el Sr. Cortés comprà la casa del constructor, Can Miró al núm. 19.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE CALDES DE MONTBUI (1992). Plà Especial de Protecció del Centre Històric.

Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Caldes de Montbui. Ajuntament de Caldes de Montbui.

GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immoble de Catalunya.

Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barelona.

